

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11171

гр. София, 18.12.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **11964** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. М. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 3330/16.11.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група 02 сектор в ОПП-СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно спиране от движение на МПС, за срок от 3 месеца“ на основание чл. 171, т. 2, б.,„м“ от ЗДвП.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 171, т. 1, б.,„б“ ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е обективизирано в допълнително искане към подадената жалба.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН № 1056068/16.11.2023 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 104б, т.2 от ЗДвП.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане не са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ не са подкрепени с никакви писмени доказателства, поради което не водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ. Отделно от това личния интерес на оспорващия, обоснован, чрез твърдения касаещи задължения към семейството му, което живее в [населено място], е непротиповоставим на обществения такъв, свързан със здравето и сигурността гражданите при движението им по пътищата.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производство и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Л. М. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 3330/16.11.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група 02 сектор в ОПП-СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно спиране от движение на МПС, за срок от 3 месеца“ на основание чл. 171, т. 2, б., м“ от ЗДвП.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ:

